

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-709-13(4)/16/JS

Warszawa, 04 sierpnia 2016 r.

DECYZJA DIH-1/ 69 /2016

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 148, z późn. zm.), art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 678, z późn. zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Krzysztofa Drózdza prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowa Krzysztof Drózdź w Częstochowie od decyzji HU-D-Cz.8361.5.2016/31DEC/16 Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Katowicach z 13 maja 2016 r. (nr akt sprawy: HU-D-Cz.8361.5.2016), którą ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu trzech partii przetworów mięsnych bez opakowań, nieodpowiadających jakości handlowej z uwagi na nieprawidłowe oznakowanie, **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 26 do 29 stycznia 2016 r. przez inspektorów reprezentujących Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Katowicach, zwanego dalej również „*Śląskim WIIH*”, w punkcie sprzedaży wyrobów mięsnych mieszczącym się w Częstochowie przy ul. Brzozowej 2/8 pawilon 114, należącym do przedsiębiorcy Krzysztofa Drózdza prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowa Krzysztof Drózdź w Częstochowie zwanego dalej również „*strona*”, oceniono oznakowanie będących w ofercie trzech partii przetworów mięsnych, oferowanych do sprzedaży „luzem”, tj. bez opakowań jednostkowych.

W wyniku powyższego zakwestionowano oznakowanie wszystkich przetworów mięsnych o łącznej wartości 68,11 zł, t.j.:

1. 0,920 kg szynki wieprzowej, wędzonki wieprzowej „NATURRINO”, z terminem przydatności do spożycia: „03.02.2016” o numerze partii: „J 432M6012” w cenie sprzedaży 35,90 zł/kg, o wartości 33,03 zł;

2. 0,540 kg kielbasy „Sokołowskiej”, wieprzowej średnio-rozdrobnionej, wędzonej, parzonej w naturalnej osłonce wieprzowej-jadalnej, z terminem przydatności do spożycia: „05.02.2016” o numerze partii: „60151” w cenie sprzedaży 22,90 zł/kg o wartości 12,37 zł;
3. 0,950 kg kielbasek z szynki „Sokołów”, produktu wieprzowego średnio-rozdrobnionego, wędzonego parzonego, z terminem przydatności do spożycia: „04.02.2016” o numerze partii: „60141 3901302” w cenie sprzedaży 23,90 zł/kg o wartości 22,71 zł;

– wyprodukowanych przez „Sokołów” S.A. z/s w Sokołowie Podlaskim,

z uwagi na niepodanie wykazu składników, w tym składników powodujących alergie lub reakcje nietolerancji (wyroby z pozycji 2 i 3) wbrew postanowieniom zawartym w § 19 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 29), zwanego dalej „*rozporządzeniem w sprawie znakowania*” w związku z art. 44 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. U. UE L 304 z 22.11.2011, s. 18, z późn. zm.), zwanego dalej „*rozporządzeniem 1169/2011*”. Ponadto w przypadku wyrobu z pozycji 2 nie podano pełnej nazwy środka spożywczego w sposób określony w art. 17 rozporządzenia 1169/2011.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z 29 stycznia 2016 r. (nr akt kontroli: HU-D-Cz.8361.5.2016).

Wobec stwierdzonych nieprawidłowości, pismem z 13 kwietnia 2016 r., Śląski WIIH zawiadomił przedsiębiorcę Krzysztofa Drózdza prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowa Krzysztof Drózdź w Częstochowie, o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 678, z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą o jakości handlowej*”, kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu trzech partii przetworów mięsnych nieodpowiadających jakości handlowej oraz o przysługującym stronie prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Jednocześnie zażądał przesłania informacji dotyczących wielkości obrotu i przychodu przedsiębiorcy za rok 2015.

W odpowiedzi na powyższe strona przesłała pismo z 19 kwietnia 2016 r., w którym oświadczyła, że:

- wędzonka wieprzowa „Natturrino” (szynka pieczona „Sokołów”) była objęta kontrolą Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego, który nie stwierdził nieprawidłowości,
- oznakowanie wyrobów znajduje się w postaci etykiet na opakowaniach producenta, które są udostępniane klientom „na życzenie”,
- w przypadku kielbasy „Sokołowskiej” nie podano nazwy kielbasa ponieważ według strony zapewnia to lepszą czytelność etykiety, a oczywistym jest że cena podana przy tym wyrobie dotyczy kielbasy.

Do stanowiska strony Śląski WIIH odniósł się w treści zaskarżonej decyzji wskazując, że kontrola Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Częstochowie dotyczyła jakości zdrowotnej oraz spełnienia wymagań sanitarnych, a jej zakres nie obejmował przestrzegania przepisów w sprawie oznakowania wyrobów. Wyjaśnił, że kontrola Inspekcji Handlowej wykazała nieprawidłowości w oznakowaniu wyrobów oferowanych do sprzedaży bez opakowań tj. w zakresie jakości handlowej. Wy tłumaczył, że nieprawidłowość nie polegała na niewłaściwym oznakowaniu przez producenta, tylko na niepodaniu tych informacji dla konsumenta w miejscu sprzedaży w sposób wymagany przepisami.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją HU-D-Cz.8361.5.2016/31DEC/16 13 maja 2016 r., Śląski WIIH wymierzył przedsiębiorcy Krzysztofowi Dróżdźowi prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowa Krzysztof Dróżdź w Częstochowie, w oparciu o art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu trzech partii przetworów mięsnych bez opakowań, nieodpowiadających jakości handlowej z uwagi na nieprawidłowe oznakowanie.

Pismem z 20 maja 2016 r., strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji. Strona stwierdziła, że przedmiotowa decyzja jest bezzasadna i nie rozumie w czym jest z jej strony wysoki stopień szkodliwości czynu. Zaznaczyła, że w żadnym punkcie sprzedającym jakikolwiek towar, nie ma opisów składu danego produktu obok nazwy sprzedawanego towaru. Wskazała, że kontrole, jakie miała zakończyły się wynikiem pozytywnym. Ponadto strona nadmieniła, że żadnych nieprawidłowości nie stwierdził „Inspektor Sanitarny”.

Pismem z 10 czerwca 2016 r., Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę Krzysztofa Dróżdźa prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowa Krzysztof Dróżdź w Częstochowie, iż przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm), zwanej dalej „Kpa”, prawo do

zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Strona skorzystała z przysługującego jej prawa i w dniu 30 czerwca 2016 r. telefonicznie skontaktowała się z Urzędem, twierdząc, że chciała przedstawić swoje stanowisko w sprawie wydanej decyzji. Z treści rozmowy wynikało, że strona nie do końca zrozumiała treść decyzji oraz przepisów na podstawie, których została ukarana. Strona twierdziła, że decyzja została wydana bezzasadnie, ponieważ kontrola Inspekcji Sanitarnej nie wykazała żadnych uchybień i w jej sklepie wszystko jest w „najlepszym porządku”. Poproszona o przekazanie do Urzędu dowodów potwierdzających bezzasadność wydanej decyzji, nie nadesłała żadnych materiałów.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia 1169/2011, podmiot działający na rynku spożywczym odpowiedzialny za informację na temat żywności zapewnia obecność i rzetelność informacji na temat żywności zgodnie z mającym zastosowanie prawem dotyczącym informacji na temat żywności oraz wymogami odpowiednich przepisów krajowych.

W myśl art. 8 ust. 5 ww. rozporządzenia, podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione.

Art. 8 rozporządzenia 1169/2011 stanowi wyjaśnienie zakresów odpowiedzialności podmiotów za informacje przekazywane konsumentom na temat żywności, o której to odpowiedzialności mowa w art. 17 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. U. UE L 31 z 01.02.2002 r., s. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „*rozporządzeniem 178/2002*”.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 ww. rozporządzenia 178/2002, podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji, w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

W myśl art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania oraz dodatkowe

wymagania dotyczące artykułów rolno-spożywczych, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.

Rozporządzenie 1169/2011, w art. 6 stanowi, że każdemu środkowi spożywcemu przeznaczonemu do dostarczenia konsumentowi finalnemu lub do zakładów żywienia zbiorowego muszą towarzyszyć informacje na temat żywności zgodnie z tym rozporządzeniem.

Rozporządzenie 178/2002, w art. 8 ust. 1 wskazuje, że prawo żywnościowe ma na celu ochronę interesów konsumentów i powinno stanowić podstawę dokonywania przez konsumentów świadomego wyboru związanego ze spożywaną przez nich żywnością. Ma na celu zapobieganie oszukańczym lub podstępным praktykom, fałszowaniu żywności oraz wszelkim innym praktykom mogącym wprowadzać konsumenta w błąd.

Według art. 44 ust. 1 lit. a rozporządzenia 1169/2011 w przypadku oferowania środków spożywczych do sprzedaży konsumentom finalnym lub zakładom żywienia zbiorowego bez opakowania lub w przypadku pakowania środków spożywczych w pomieszczeniu sprzedaży na życzenie konsumenta lub ich pakowania do bezpośredniej sprzedaży przekazanie danych szczegółowych określonych w art. 9 ust. 1 lit. c) jest obowiązkowe. Natomiast art. 44 ust. 2 brzmi „Państwa członkowskie mogą przyjmować przepisy krajowe dotyczące sposobu udostępniania danych szczegółowych, o których mowa w ust. 1, oraz - w stosownych przypadkach – form ich wyrażania i prezentacji.”

Rozporządzenie w sprawie znakowania w § 19 ust. 1 pkt 2 i 3 stanowi, że w przypadku środków spożywczych oferowanych do sprzedaży konsumentowi finalnemu lub zakładom żywienia zbiorowego bez opakowania lub w przypadku pakowania środków spożywczych w pomieszczeniach sprzedaży na życzenie konsumenta finalnego lub ich pakowania do bezzwłocznej sprzedaży podaje się m.in.:

- 1) nazwę środka spożywczego wskazaną w sposób określony w art. 17 rozporządzenia 1169/2011 (§ 19 ust. 1 pkt 1),
- 2) wykaz składników – zgodnie z art. 18–20 rozporządzenia 1169/2011, z uwzględnieniem informacji, o których mowa w art. 21 (składniki alergenne) tego rozporządzenia (§ 19 ust. 1 pkt 3).

Zgodnie z § 19 ust. 2 ww. rozporządzenia, informacje, o których mowa w ust. 1, podaje się w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom.

W myśl art. 3 pkt 5 ustawy o jakości handlowej, jakością handlową to cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizykochemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania

wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nie objęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi.

Ustawa o jakości handlowej w art. 40a ust. 1 pkt 3 wskazuje, że każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł. Ustalając wysokość kary pieniężnej, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na podstawie art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, uwzględnia stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów oraz przychodu, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych.

W niniejszej sprawie organ pierwszej instancji stwierdził, że w przypadku oferowanych do sprzedaży, w placówce należącej do strony, trzech partii przetworów mięsnych strona nie zapewniła konsumentom informacji w sposób wynikający z § 19 ust. 1 pkt 1 i 3 rozporządzenia w sprawie znakowania w związku z art. 44 ust. 1 rozporządzenia 1169/2011. Biorąc powyższe pod uwagę, zdaniem Prezesa UOKiK, Śląski WIIH właściwie uznał, że strona wprowadziła do obrotu trzy partie artykułów rolno-spożywczych niewłaściwej jakości handlowej, co skutkowało wymierzeniem stronie kary pieniężnej z tego tytułu.

Odwołując się od decyzji, strona nie kwestionowała ustaleń kontroli, wskazała jednak że przedmiotowa decyzja jest bezzasadna i nie rozumie w czym jest z jej strony wysoki stopień szkodliwości czynu. Zaznaczyła, że „w żadnym punkcie sprzedającym jakikolwiek towar, nie ma opisów składu danego produktu obok nazwy sprzedawanego towaru”. Wskazała, że kontrole, jakie miała zakończyły się wynikiem pozytywnym, a „Inspektor Sanitarny” nie stwierdził żadnych nieprawidłowości.

Odnosząc się do powyższego, Prezes UOKiK zauważa, że argumenty strony nie zasługują na uwzględnienie. W pierwszej kolejności, należy wyjaśnić, że przeprowadzona kontrola sanitarna dotyczyła jakości zdrowotnej i spełnienia wymagań sanitarnych, a jej zakres nie obejmował oznakowania sprzedawanych produktów. Natomiast kontrola Inspekcji Handlowej, zgodnie z Upoważnieniem do przeprowadzenia kontroli nr Cz-11/HU/2016 z 26 stycznia 2016 r., obejmowała m.in. ocenę jakości handlowej przetworów mięsnych w tym prawidłowości ich oznakowania. Pojęcie jakości handlowej zostało zdefiniowane wprost w art. 3 pkt 5 tej ustawy o jakości handlowej, jako cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizyko-chemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze

sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi (podkreślenie Prezesa UOKiK). Jak wynika z tego, oznakowanie jest elementem jakości handlowej.

Podczas kontroli przeprowadzonej w punkcie sprzedaży wyrobów mięsnych mieszczącym się w Częstochowie, należącym do strony, ponad wszelką wątpliwość stwierdzono nieprawidłowości w zakresie oznakowania trzech partii przetworów mięsnych (szynki pieczonej „Sokołów”, kielbasy „Sokołowskiej” i kielbasek z szynki), oferowanych do sprzedaży „luzem”, tj. bez opakowań jednostkowych. Zostało to udokumentowane w Protokole kontroli z 29 stycznia 2016 r. (nr akt kontroli: HU-D-Cz.8361.5.2016) podpisanym bez zastrzeżeń przez kontrolowanego oraz w wyjaśnieniu strony z 29 stycznia 2016 r., w którym stwierdziła, że wykazu składników nie otrzymała od producentów i nie wiedziała, że taki wykaz musi sporządzić. Ponadto w aktach sprawy znajduje się dokumentacja fotograficzna, z której jasno wynika, że ww. zakwestionowane trzy partie przetworów mięsnych zostały dostarczone do sklepu w opakowaniach jednostkowych producenta i posiadały wszystkie wymagane prawem elementy oznakowania. Wynika z tego jasno, że to strona wprowadzając do obrotu ww. produkty luzem nie dopełniła swoich obowiązków i nie przekazała konsumentom obowiązkowych informacji. Rozporządzenie w sprawie znakowania, w § 19 ust. 2, jednoznacznie stanowi, iż informacje o produktach sprzedawanych bez opakowań jednostkowych podaje się w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu (podkreślenia Prezesa UOKiK). Spełnieniem ww. wymogu jest podanie informacji w formie wizualnej np. na wywieszce, w katalogu, na plakacie lub innej formie, ale pod warunkiem, że konsument ma możliwość bezpośredniego zapoznania się z tymi informacjami.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK wskazuje, że w zakresie niedopełnienia obowiązków dotyczących znakowania, wynikających z przepisów należy uznać za odpowiedzialną wyłącznie stronę, która jako profesjonalista działając w branży od 1991 r. powinna znać i stosować przepisy związane z wykonywaną przez nią działalnością. Nieznajomość regulacji prawnych obowiązujących w zakresie wykonywanej działalności gospodarczej, w żadnym przypadku, nie powoduje wyłączenia odpowiedzialności w tym zakresie.

W myśl art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, każdy z podmiotów działających na rynku spożywczym: producent, przetwarzający czy dystrybutor, obciążony jest obowiązkiem zapewnienia w przedsiębiorstwie, będącym pod jego kontrolą, zgodności żywności z wymogami prawa żywnościowego i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów. Powyższy obowiązek został powtórzony w art. 8 ust. 2 i 5 rozporządzenia nr 1169/2011, który stanowi, że podmiot działający na rynku spożywczym odpowiedzialny za

informację na temat żywności zapewnia obecność i rzetelność informacji na temat żywności zgodnie z mającym zastosowanie prawem dotyczącym informacji na temat żywności oraz z wymogami odpowiednich przepisów krajowych oraz, że podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się że wymogi te są spełnione.

Nie ulega, zatem wątpliwości, że strona w niniejszej sprawie nie zapewniła konsumentom pełnych informacji o oferowanych produktach, co ma szczególnie istotne znaczenie zwłaszcza w przypadku osób z różnego rodzaju nietolerancjami pokarmowymi, które z tego względu muszą unikać pewnych składników (składniki alergenne). Tym samym strona odpowiada na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej za wprowadzenie do obrotu artykułów rolno-spożywczych niewłaściwej jakości handlowej.

Art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej statuuje odpowiedzialność administracyjną podmiotów, wobec których stwierdzono naruszenie wymagań prawa żywnościowego. Wskazuje się, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej jest założenie stosowania jej automatycznie względem podmiotu ponoszącego odpowiedzialność obiektywną za naruszenie przepisów. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej opiera się na zasadzie ryzyka (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 października 2010 r., sygn. II OSK 1079/12). Oznacza to, że wystarczającą przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie nieprzestrzegania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków. Podsumowując, wprowadzenie do obrotu niewłaściwej jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych jest tzw. deliktem administracyjnym, wobec czego organ, po stwierdzeniu faktu zaistnienia nieprawidłowości, może wydać decyzję administracyjną wymierzającą karę pieniężną w przewidzianej w ustawie wysokości. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia są okoliczności, w wyniku których powstały stwierdzone nieprawidłowości, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa bez względu na okoliczności, którymi kierował się podmiot naruszając prawo.

Nieprawidłowe oznakowanie stanowi niedopełnienie obowiązku zapewnienia zgodności oferowanych produktów z wymogami powszechnie obowiązującego polskiego i europejskiego prawa żywnościowego. Prawo to nie przewiduje możliwości zwolnienia się z tego obowiązku i stanowi, że jego celem jest ochrona interesów konsumentów. Strona jako podmiot, który wprowadził do obrotu artykuły rolno-spożywcze oferowane do sprzedaży bez opakowań, jest odpowiedzialna za informacje na temat tej żywności.

Odnosząc się do argumentu strony, że według niej „w żadnym punkcie sprzedającym jakikolwiek towar brak jest opisów produktów”, Prezes UOKiK stwierdza, że przykłady innych przedsiębiorców, którzy nie wywiązują się ze swoich obowiązków w żadnym

wypadku nie mogą stanowić usprawiedliwienia i okoliczności łagodzącej.

W kwestii niezrozumienia przez stronę, czym jest wysoki stopień szkodliwości czynu, Prezes UOKiK wyjaśnia, że stopień szkodliwości czynu jest jedną z pięciu przesłanek ocenianych przy ustalaniu wysokości kary. Zgodnie, bowiem z art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej organy Inspekcji Handlowej, biorą pod uwagę stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych. W przedmiotowej sprawie, na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, Prezes UOKiK stwierdził, że Śląski WIIH, wymierzając karę pieniężną w sposób prawidłowy ocenił poszczególne przesłanki w tym stopień szkodliwości czynu, który został określony jako wysoki ponieważ brak wykazu składników wraz ze składnikami alergennymi w istotny sposób narusza prawo konsumentów do pełnej i rzetelnej informacji o środkach spożywczych. Należy zauważyć też, że Śląski WIIH zastosował karę pieniężną w wysokości 500 zł, która jest najniższą i zarazem najwyższą z możliwych przewidzianych ustawowo. Wysokość kary bowiem nie może przekraczać pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie artykułów rolno-spożywczych nieodpowiadających jakości handlowej do obrotu, która w tym przypadku wynosiła 340,55 zł (5 x 68,11 zł), nie może być jednak niższa niż 500 zł.

W ocenie Prezesa UOKiK wymierzona kara jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w sprzedaży dostępne były tylko artykuły rolno-spożywcze odpowiadające jakości handlowej, a także będzie najmniej uciążliwa z możliwych dostępnych środków. Jednocześnie wymierzona kara, zgodnie z art. 17 ust 2 rozporządzenia 178/2002, spełnia funkcję prewencyjną i represyjną, skłaniając kontrolowanego do przestrzegania przepisów o jakości handlowej, zwłaszcza z uwagi na wykazane powyżej niedopełnienie należytej staranności w zakresie zapewnienia prawidłowego oznakowania ww. artykułów rolno-spożywczych.

Zgodnie z art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Katowicach w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 k.p.a. w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a., organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2016 r. poz. 718 z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga wnoszona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

z up. PREZESA
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Inspekcji Handlowej
Dariusz Łomowski